

Στις άλλες σελίδες:

- ΙΡΑΝ - ΤΟΥΡΚΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ
- ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ - ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ
- Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟ ΛΙΜΝΗΣ
- ΟΖΚΕΡ ΟΖΓΚΟΥΡ
- ΠΛΑΤΕΙΑ «Δ. ΛΟΪ·ΖΟΥ»

Οι συντεχνίες να εξηγήσουν στους εργαζόμενους τα κίνητρα των εργοδοτών.

ΚΡΙΣΗ ΣΤΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Με το ανακοινωθέν ΟΕΚ - ΚΕΒΕ Οι εργοδότες συνεχώς και πιο επιθετικοί

Νέα κρίση αναμένεται να ξεσπάσει στις βιομηχανικές σχέσεις ύστερα από το κοινό ανακοινωθέν της Ομοσπονδίας εργοδοτών και του ΚΕΒΕ που δημοσιεύτηκε στον τύπο πρόσφατα. Σ' απάντηση στα εργατικά αιτήματα, οι εργοδότες κλιμακώνουν τη σκληρή στάση που παίρνουν εδώ και έξι μήνες. Συγκεκριμένα κατηγορούν τις συντεχνίες πως προβάλλουν υπέρογκα αιτήματα, ότι δεν τήρησαν την κοινή δήλωση του 1974 και ότι θα καταγγείλουν την ύπαρξη και λειτουργία της Επιτροπής Τιμών.

Η κοινή δήλωση του 1974 υπογράφηκε πριν από το πραξικόπημα και την εισβολή με σκοπό να αντιμετωπιστούν οι πληθωριστικοί κίνδυνοι που εμφανίζονταν τότε, σε σχέση μάλιστα με την αύξηση στην τιμή του πετρελαίου από τις χώρες της ΟΠΕΚ. Η κοινή δήλωση προνοούσε βασικά την ενίσχυση του ρόλου της Επιτροπής Τιμών και την ανάληψη από μέρους των συντεχνιών της ευθύνης για υποβολή αιτημάτων του να συνάδουν με την αύξηση στην

παραγωγικότητα.

Φυσικά το πραξικόπημα και η τουρκική εισβολή και κατοχή άλλαξαν σύντομα τα οικονομικά δεδομένα του τόπου. Όπως είναι γνωστό, οι συντεχνίες αποδέχτηκαν τότε σημαντική μείωση στα επίπεδα των μισθών και ημερομισθίων, ενώ το κράτος με τα διάφορα φορολογικά κίνητρα και εγγυήσεις προς τους επιχειρηματίες εξασφάλισε ένα ψηλό ποσοστό κέρδους στο κεφάλαιο. Σαν αποτέλεσμα, με τη μετέπειτα ανοδική πορεία της οικονομίας η κατανομή του εθνικού εισοδήματος κινήθηκε αισθητά υπέρ της τάξης των κεφαλαιοκρατών. Τούτο έχει δείξει αρκετά καθαρά η πρόχειρη - έστω - μελέτη της ΠΕΟ. (Η μελέτη παρουσίασε αρκετές ελλείψεις, τούτο όμως οφείλεται στην άρνηση της κυβέρνησης να παράσχει τα αναγκαία στοιχεία). Παράλληλα, η κυβέρνηση ισχυρίζεται πως δεν είναι σε θέση να υπολιγίσει την κατανομή του εθνικού εισοδήματος (!). Η κατάσταση είναι, βέβαια, ακόμα χειρότερη αν πάρει υπόψη η

ύπαρξη εχτεταμένης φοροδι-αφυγής ή φοροαπαλλαγής.

Στην ανακοίνωση-τους οι εργοδότες ισχυρίζονται πως στην περίοδο 1973-78 οι πραγματικοί μισθοί αυξήθηκαν πολύ περισσότερο από την παραγωγικότητα. Δεν γνωρίζουμε ποια στοιχεία χρησιμοποιούν οι εργοδότες, αλλά τα επίσημα στατιστικά στοιχεία δείχνουν αντίθετα τα πράγματα. Μέχρι το 1977 (στην περίοδο δηλαδή 1973-77) η παραγωγικότητα αυξήθηκε περίπου 20% ενώ οι πραγματικές απολαβές των εργαζομένων κάτω του 15%. Το 1978 η αύξηση στις απολαβές ήταν ψηλότερη από την αύξηση την παραγωγικότητα, όμως τούτο δεν εξαλείφει ακόμα την υφιστάμενη διαφορά, με βάση σύγκρισης το 1973 και αφαιρώντας τους γενικούς τομείς.

Οι εργοδότες ισχυρίζονται επιπλέον πως οι χαμηλοί σχετικά ρυθμοί πληθωρισμού ιδιαίτερα στην περίοδο 1975-76 οφείλονται στην υπευθυ- στην 5η σελίδα

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΩΡΟΥ ΛΟΪ·ΖΟΥ

Πληροφορούμαστε ότι το Δημοτικό Συμβούλιο Λευκωσίας αποφάσισε επιτέλους να διορθώσει την πλατεία που δολοφονήθηκε ο συν. Δώρος Λοΐζου, να καταδαφίσει το περίπτερο «ΟΧΙ» και να αναρτήσει αναμνηστική στήλη στην μνήμη του ήρωα σε μια γωνία της πλατείας.

Το Δημοτικό Συμβούλιο όμως αρνιέται να μετονομάσει την πλατεία από «Ελευθερίου Βενιζέλου» σε πλατεία «Δώρου Λοΐζου» με το πρόσχημα ότι φέρει το όνομα ενός μεγάλου άντρα του Ελληνισμού.

Αν το Δημοτικό Συμβούλιο ενδιαφερόταν να λύσει αυτό το πρόβλημα θα μπορούσε να δώσει το όνομα του Βενιζέλου σε μια οποιαδήποτε άλλη πλατεία της Λευκωσίας, και η πλατεία στην οποία δολοφονήθηκε ο Δώρος να πάρει τ' όνομα που της αξίζει.

Φαίνεται όμως ότι το Δημοτικό Συμβούλιο «θέλει και την πίττα σωστή και τον σκύλο χορτάτο» θέλει από την μια να «ικανοποιήσει» τους Σοσιαλιστές εξωραϊζοντας κάπως την πλατεία, αλλά φοβάται από την άλλη και την αντίδραση των φασιστών.

Αυτή η πλατεία έχει καταγραφεί στην συνείδηση του λαού σαν η ΠΛΑΤΕΙΑ ΔΩΡΟΥ ΛΟΪ·ΖΟΥ, σαν η πλατεία που εκφράζει την ένοπλη αντίσταση του λαού ενάντια στην φασιστική τρομοκρατία σαν η πλατεία του ΛΕΥΤΕΡΟΥ.

Εκεί σ' αυτή την πλατεία, όπου οι αγωνιστές της αντίστασης μαζεύονται κάθε 30 Αυγούστου για να τιμήσουν την μνήμη του Δώρου Λοΐζου και όλων όσων έχυσαν το αίμα-τους στην πάλη ενάντια στον φασισμό, εκεί κάποτε θα στηθεί, από τους εργάτες και το λαό, το μνημείο του Δώρου και της αντίστασης, κι' αυτή η πλατεία θα πάρει και τυπικά τ' όνομα που της αξίζει.

Ανακοίνωση του Π. Γ. του Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΔΡΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Με ανακοίνωση-του, το Πολιτικό Γραφείο του Σ.Κ. ΕΔΕΚ τονίζει ότι πρέπει να πληροφορηθεί άμεσα ο λαός για τις βασικές αρχές πάνω στις οποίες γίνονται οι διαβουλεύσεις για επανάληψη των συνομιλιών, και ότι είναι επικίνδυνη τυχόν ουδέτερη στάση του Γ.Γ του ΟΗΕ, όσον αφορά την εφαρμογή των ψηφισμάτων και των αποφάσεων του διεθνούς οργανισμού.

Το Π.Γ. της ΕΔΕΚ τονίζει ακόμα ότι οι σημερινές κοινωνικο-οικονομικές δομές αποτελούν τροχοπέδη στον αγώνα του λαού και ενισχύουν ένα σκληρό εκμεταλλεφτικό σύστημα που στρέφεται ενάντια στις λαϊκές μάζες. Επιπρόσθετα κατηγορεί την κυβέρνηση ότι με την οικονομική-της πολιτική εδραιώνει την σημερινή κοινωνικο-οικονομική υφή.

ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΣ:

1. Η λαϊκή εξέγερση στο Ιράν ενάντια στο καταπιεστικό φεουδαρχικό καθεστώς του Σάχη έχει δημιουργήσει νέες συνθήκες στην περιοχή. Ένας κρίκος του μεταποικιστικού άξονα, υφίσταται εξάρθρωση.

Ο Αμερικάνικος παράγοντας αποδίδει τώρα μεγαλύτερη σημασία στην Τουρκία και θάταν αφελές ν' αναμένεται ουσιαστική πίεση απ' αυτή την κατεύθυνση για μια βιώσιμη λύση του Κυπριακού προβλήματος. Ταυτόχρονα η διαπίστωση ότι υπάρχει μια λαθάνουσα εκρηκτική κατάσταση στην Τουρκία στρέφει την προσοχή των πολιτικο-στρατιωτικών κύκλων των ΗΠΑ προς την Κύπρο με

στην 6η σελίδα

ΙΡΑΝ - ΤΟΥΡΚΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

ΜΕΡΟΣ Β'

Στο σημείωμα της προηγούμενης έκδοσης της «Σ.Ε.» εξηγήσαμε πως η Περσική επανάσταση δεν είναι ένα απομονωμένο ιστορικό γεγονός ξεκομμένο από τις εξελίξεις στην γύρω περιοχή και στον κόσμο γενικότερα. Αναφερτήκαμε ακόμα στην ειδική σημασία που έχει η Περσική επανάσταση σε σχέση με τα γεγονότα που εξελίσσονται στην Τουρκία και την Κύπρο.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Όπως ήδη γράψαμε η Τουρκία βρίσκεται σε μια προεπαναστατική περίοδο που εγκυμονεί τεράστιες - ίσως - ανακατατάξεις τόσο σε σχέση με το Κυπριακό, όσο και σε σχέση με την Ελλάδα και την γύρω περιοχή. Οι Αμερικανοί, οι Γερμανοί, οι Εγγλέζοι και οι Γάλλοι ιμπεριαλιστές προσπαθούν απεγνωσμένα να δώσουν μια «λύση» στο πρόβλημα, προσπαθώντας σε πρώτη φάση να στηρίξουν και να σταθεροποιήσουν το κλονιζόμενο καθεστώς Ετζεβίτ, με μια τεράστια οικονομική βοήθεια. Φαίνεται ότι όπως και στο Ιράν δεν ευνοούν ένα στρατιωτικό πραξικόπημα που θα επέβαλλε μια στρατιωτική ηγεσία απόλυτα δεμένη με τα οικονομικά και στρατηγικούς συμφέροντα. Και αφο το όχι γιατί δεν θα το ήθελαν αλλά γιατί φαίνεται ότι εκ των πραγμάτων αναγκάζονται να προωθούν καθεστώτα

καπιταλιστικής κρίσης και από την άλλη γιατί το καθεστώς από την ίδια του την φύση δεν μπορεί να δώσει μια ικανοποιητική λύση στα δημοκρατικά αιτήματα των εθνικών μειονοτήτων χωρίς το άμεσο σπαράλισμα του ίδιου.

Έτσι ο Τουρκικός καπιταλισμός βρίσκεται αψηγητή στιγμή ανάμεσα στον ασφυκτικό κλειό των μαζών από την μια και των ιδίων των άλυτων εσωτερικών προβλημάτων του συστήματος από την άλλη.

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Την ίδια στιγμή οι διάφοροι αστοί στην Κύπρο και την Ελλάδα - ή τουλάχιστον οι πιο αισιόδοξοι - ελπίζουν και περιμένουν ότι το «χάος» στην Τουρκία θα οδηγήσει σε μια θεαματική «κατάρρευση»

Ο Αγιατολλάχ Χομείνι προσφέρει το χέρι του σ' έναν Πέρση στρατιώτη με στολή που ήθελε να τον χαιρετήσει μαζί με δεκάδες χιλιάδες άτομα, που συγκεντρώθηκαν χτές γύρω από το σπίτι που μένει ο θρησκευτικός ηγέτης για να τον επευφημίσουν.

κυβέρνηση εργατών - αγροτών που θα λύσει οριστικά τα σημερινά σοβαρά προβλήματα, και θα βοηθήσει την υπόθεση των εργαζομένων και της επανάστασης τόσο στην Κύπρο και την Ελλάδα όσο και στην περιοχή γενικά.

Οι Έλληνες και οι Κύπριοι εργαζόμενοι έχουν άμεσο καθήκον να βοηθήσουν όσο μπορούν μια τέτοια προοπτική στην Τουρκία και να μην παραμείνουν απλοί θεατές. Πρέπει να σταθούν στο πλευρό των Τούρκων εργατών και να αναπτύξουν μαζί-τους οργανικούς δεσμούς αγωνιστικής φιλίας και αλληλοσυμπράστασης. Οι Τουρκικές

μάζες φαινόμενο.

Θα μπορούσε κανένας να αντιπαραθέσει ότι οι ηγεσίες των κομμάτων που αντιπολιτεύονται τον Ντεκτας και μέσα στα οποία βρίσκονται εγκλωβισμένοι οι Τουρκοκύπριοι μαζες, έχουν σαν προοπτική μια διζωνική συνομοσπονδιακή λύση. Αυτό είναι σωστό ως μη ξεχνούμε όμως ότι το ανέβασμα του επιπέδου συνειδητοποίησης των Τουρκοκύπριων μαζών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το ανέβασμα του επιπέδου του δικού-μας αγώνα.

Σε όλο το διάστημα των δεκαεπτα χρόνων που ακολούθησαν την Ζυριχική ανεξαρτησία και την λεγόμενη «Τουρκική ανταρσία», η ηγεσία της κυπριακής αριστεράς όχι μόνο δεν συνδέσε τον αγώνα των Ελληνοκυπρίων εργαζομένων - σε πολιτικό επίπεδο - με αυτο των Τουρκοκυπρίων αλλά αντίθετα - ενώ θεωρητικά υποστήριζε την σωστή θέση για ενιαίο κράτος - έδωσε πλήρη και άμεση υποστήριξη στην Ελληνοκυπριακή αστική τάξη που με την σειρά-της για τους δικούς-της σωβινιστικούς λόγους υποστήριζε την ιδέα του ενιαίου κράτους. Με το πρόσχημα ότι αυτή η τάξη έγινε στόχος του ιμπεριαλισμού γιατί ακριβώς ήταν αμετάθετη στην πολιτική του ενιαίου κράτους, η ηγεσία της αριστεράς δεν προώθησε ποτέ μια ανεξάρτητη ενωτική εργατική πολιτική, σε αντιπαράθεση με την σωβινιστική πολιτική της δεξιάς. Αντίθετα υποτάχθηκε ολοκληρωτικά στην Ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη χωρίς καν να κρατήσει για τον εαυτό-της το δικαίωμα έστω και ελάχιστης κριτικής πάνω σε ζητήματα αναγκαία για την ενότητα των Ελλήνων και των Τούρκων εργαζομένων.

Ήταν φυσικό η απουσία ανεξάρτητης πολιτικής από την πλευρά της αριστεράς ηγεσίας, να οδηγήσει σ' όλο και μεγαλύτερη απομάκρυνση τις μάζες των Τουρκοκυπρίων (που αναζητούσαν κάποια ασφάλεια από τις επιθέσεις της Ελληνοκυπριακής δεξιάς) για

να οδηγηθούν τελικά στην επίσης σωβινιστική σημαία του Ντεκτας, που υποσχόταν μια δυναμική προστασία κάτω από την ομπρέλα της «μητέρας Τουρκίας»

Ο ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Για να μιλούμε λοιπόν για κοινό αγώνα με τους Τουρκοκυπρίους πρέπει να αποκαταστήσουμε πρώτα την εμπιστοσύνη της μιας κοινότητας προς την άλλη. Για να πείσουμε τους Τουρκοκυπρίους για την αναγκαία ενότητα ενός ενιαίου κράτους πρέπει πρώτα να διαχωρίσουμε τις ευθύνες μας από την σωβινιστική πολιτική της δεξιάς. Και τέλος για να αγωνιστούν μαζί-μας οι Τουρκοκύπριοι πρέπει να πείσουν ότι αγωνίζονται από κοινού, για πραγματική απελευθέρωση και όχι για να αλλάξουν απλώς αφέντες.

Για να μπορέσουμε κάποτε να κάνουμε πράξη αυτο τον κοινό αγώνα - για τον οποίον σήμερα όλη μιλούν ακόμα και η δεξιά - πρέπει πρώτα να σταματήσουμε να μιλούμε αόριστα και γενικά. Πρέπει να σταματήσουμε να καλυπτόμαστε πίσω από τις αποφάσεις του Ο.Η.Ε., γιατί αυτές οι αποφάσεις πέρα από το γεγονός ότι είναι προϊόν ενός συμβιβασμού, δίνουν μόνο ένα γενικό και αόριστο πλαίσιο. Πρέπει και χρειάζεται να γίνει από την αρχή η επεξεργασία ενός λεπτομερειακού προγράμματος τέτοιου που να κατοχυρώνει τα πραγματικά δημοκρατικά δικαιώματα όλων των κοινοτήτων της Κύπρου, στη βάση μιας ουσιαστικής αυτονομίας χωρίς ντόπιους και ξένους αφέντες.

Πάνω στη βάση ενός τέτοιου ξεκάθਾਰου προγράμματος μπορούν να συσπειρωθούν οι Ελληνοκυπριακές και Τουρκοκυπριακές μάζες για να αγωνιστούν από κοινού ενάντια στον ιμπεριαλισμό, την κατοχή και την ντόπια έμμεταλλευτική τάξη.

ΜΑΡΙΟΣ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ

με ψευδοδημοκρατικό αστικό προσωπείο τύπου Μπαχτιάρ και Ετζεβίτ ελπίζοντας πως έτσι είναι δυνατό να δοθεί μια διέξοδος στην πίεση των μαζών.

Όμως όπως και στο Ιράν έτσι και στην Τουρκία τον πρώτο λόγο έχουν οι μάζες. Και οι μάζες - παρα την μερική επιβολή του στρατιωτικού νόμου - φαίνονται αποφασισμένες να προχωρήσουν και να κλιμακώσουν τον αγώνα. Η οικονομική βοήθεια των ιμπεριαλιστών δεν μπορεί να λύσει τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει το σύστημα στην Τουρκία, όπως είναι το πρόβλημα της οικονομικής κρίσης, της ανεργίας και των δημοκρατικών διεκδικήσεων των μαζών και των εθνικών μειονοτήτων. Από την μια μεριά γιατί το πρόβλημα της οικονομικής κρίσης και της ανεργίας δεν είναι σύμπτωμα αποκλειστικά Τουρκικό αλλά της γενικότερης

προς όφελος των «Ελληνικών θέσεων». Ενώ άλλοι παραποιούνται για την βοήθεια της δύσης προς τον Ετζεβίτ θεωρώντας ότι αυτή η ευνοϊκή τοποθέτηση προς την Τουρκία γίνεται σε βάρος των «Ελληνικών δικαιών» και της «δικαιίας υπόθεσης των Ελληνοκυπρίων».

Τέτοιες σωβινιστικές τοποθετήσεις και ελπίδες, δεν έχουν βέβαια καμμία θέση στον τρόπο με τον οποίο το εργατικό κίνημα, στην Ελλάδα και στην Κύπρο, θα πρέπει να αντιμετωπίζει το ζήτημα της Τουρκίας.

Αυτό που στην Τουρκία είναι στην ουσία η απαρχή μιας επαναστατικής μακρόχρονης ίσως διαδικασίας που θα οδηγήσει πιθανότατα, όχι στην κατάρρευση του Τουρκικού έθνους σαν συνόλου αλλά στην αντικατάσταση του σημερινού εκμεταλλευτικού συστήματος με μια

μάζες που δίνουν σήμερα την μάχη στην πρώτη γραμμή, πρέπει να νοιώσουν ότι έχουν πίσω-τους δυνάμεις αποφασισμένες να σταθούν δίπλα - τους μέχρι το τέλος στη κοινή πάλη για τα κοινά συμφέροντα των εργαζομένων στις τρεις αφτές χώρες.

ΚΥΠΡΟΣ

Η κατάσταση στην Τουρκία άρχισε να δίνει τους πρώτους καρπούς-της στην Κύπρο. Έχει ήδη αναπτυχθεί ένα μεγάλο αντιπολιτευτικό ρεύμα ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους στις κατεχόμενες περιοχές, που στρέφεται άμεσα και έμμεσα ενάντια στο καθεστώς του Ντεκτας και την λατοχή. Οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι άρχισαν πιο θαρραλέα να μιλούν για ενότητα και κοινό αγώνα με τους Ελληνοκύπριους ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την κατοχή, ενώ οι απεργίες για διεκδίκηση αιτημάτων δεν είναι σπάνιο αλλά σχεδόν καθημε-

ΕΚΦΡΑΣΗ

Ο ΡΟΛΑΝΔΗΣ ΚΑΙ ΤΟ... ΙΡΑΝ

Φυσικά δεν περιμέναμε από τον κ. Ρολάνδη, ή από οποιοδήποτε δεξιο πολιτικό, να καταλάβει τη σημασία των γεγονότων στο Ιράν και τις επιπτώσεις-τους στο Κυπριακό. Όμως στη συνέντευξή-του προς το Αθηναϊκό Πραχτορείο Ειδήσεων ήταν πολύ αποκαλυπτικός για το πώς προσεγγίζει τις διεθνείς πτυχές του Κυπριακού. Για τον κ. Ρολάνδη το σπάσιμο της «συμπαγής φιλοδυτικής γραμμής Τουρκίας -Ιράν-Αφγανισταν-Πακισταν από τη μια μετατρέπει την Τουρκία στο «χαϊδεμένο παιδί» της Δύσης (αρνητική επίπτωση στο Κυπριακό) ενώ από την άλλη «καθιστά πιο απαραίτητη για τη Δύση τη διατήρηση της γραμμής Τουρκίας -Ελλάδας-Ιταλίας» (θετική επίπτωση). «Η εισδοχή της Ελλάδας στην ΕΟΚ «αναμφίβολα»(;) ενισχύει τη θέση της και κατα προέκταση τη δική μας (πώς;)». «Η Σινο-Αμερικανική προσέγγιση μετατοπίζει την προσοχή προς ένα άλλο σημείο της υφελίου και αποδυναμώνει κάπως το ενδιαφέρον για τη Μέση Ανατολή και κατα προέκταση τη Τουρκία». «Η Αμερική ασφαλώς θα είναι ευτυχής αν λυθεί το Κυπριακό χωρίς να αναγκασθεί να εκθέσει μεταξύ Τουρκίας-Ελλάδας και Κύπρου... νομίζω όμως πως θα ήταν προτιμότερο αν το πρόβλημα ελύετο χωρίς το ενδεχόμενο της εκλογής αυτής». Το μόνο λοιπόν που επηρεάζει το Κυπριακό είναι το τι σκέφτεται η Αμερική και η Δύση. Όλα τα άλλα για το κ. Ρολάνδη δεν υπάρχουν. Το γεγονός ότι ένας λαός με την κινητοποίηση του γελιοποίησε την Αμερική και απέδειξε πως η παντοδυναμία-της τελειώνει εκεί που αρχίζει ο αγώνας των μαζών ούτε καν είναι σε θέση να το συλλάβει. Ο αγώνας του κ. Ρολάνδη αρχίζει να τελειώνει με το πώς να πείσει την Αμερική να μας «ευνοήσει...»

Η ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η διαμάχη ανάμεσα στους εργοδότες και τις συντεχνίες δεν είναι τυχαία. Για χρόνια τώρα οι συντεχνίες ανέχονται την ασυδοσία των εργοδοτών και την κερδοσκοπία σε βάρος των εργαζομένων. Όμως έχει πια φτάσει το μαχαίρι στο κόκκαλο. Όπως ήταν φυσικό αντι οι Κύπριοι κεφαλοκράτες να εκτιμήσουν τις θυσίες των εργαζομένων περνούν στην επίθεση. Το σύστημά τους δεν μπορεί πια να τους προσφέρει τα ψιλά ποσοστά κέρδους στα οποία συνήθισαν χωρίς να χτυπηθεί το βιωτικό επίπεδο της εργατικής τάξης. Και αυτό ακριβώς προσπαθούν να κάμουν. Οι εργάτες δεν είναι διατεθειμένοι να ανεχτούν τη κοροϊδία περισσότερο. Οι συντεχνίες είναι αναγκασμένες να αντιμετωπίσουν τον παραλογισμό των εργοδοτών. Το 1979 φαίνεται να αποτελεί περίοδο έντασης στις βιομηχανικές σχέσεις. Από τον πρώτο κι όλος μήνα οι απεργίες ακολουθεί η μια την άλλη. Η τεράστια δύναμη της εργατικής τάξης στην Κύπρο αποτελεί εγγύηση για την επιτυχία του αγώνα της.

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΣ

Είναι πραγματικά θλιβερό οι ένοχοι του πραξικοπήματος να μεταβάλλονται σε κριτές και κατηγορούς. Όμως το πρόβλημα δεν βρίσκεται στη θρασύτητα του Παναγιωτάκου -δεν έχουμε καμία αμφιβολία πως κι αυτός και οι όμοιοι-του την έχουν. Το πρόβλημα βρίσκεται στην κοινωνία που δημιουργεί τέτοιο κλίμα που αυτοί τολμούν να την εκφράζουν. Στην κοινωνία που δεν μπόρεσε - δεν θέλησε - να βάλει τους ενόχους στο σκαμνί. Η «κάθαρση» έχει καταντήσει φιάσκο. Οι μεγάλοι ένοχοι μπορούν αμέριμνα να συνεχίζουν τη ζωή του ξέροντας πως η άρχισα τάξη θα τους καλύψει, ξέροντας πως μόνο μερικοί κλητήρες διατρέχουν κάποιο κίνδυνο δίωξης. Στην αρχή σιωπούσαν. Τώρα μιλούν. Αύριο θα προσπαθήσουν να επιβληθούν. Η μόνη δύναμη που μπορεί να τους αντιμετωπίσει είναι ο ίδιος ο λαός. Η αστική τάξη δεν πρόκειται να αγγίξει μια τρίχα από το κεφάλι τους...

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Η Αμερικανο-Κινέζικη προσέγγιση

Η αμερικανο-κινέζικη προσέγγιση και η επίσκεψη του Τεγκ Χαϊάο-Πιγκ στις ΗΠΑ που φαίνεται να την επισφραγίζει είναι σίγουρα ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα των τελευταίων χρόνων. Η σημασία της αμερικανο-σοβιετικής προσέγγισης έχει δυο πτυχές: Η πρώτη είναι η εξέλιξη της Κινέζικης κοινωνίας και η δεύτερη, αφορά στις επιπτώσεις που θα έχει στο διεθνές ισοζύγιο των δυνάμεων και κατ' επέχταση στην παγκόσμια ειρήνη.

Εκείνο που κύρια μας ενδιαφέρει στο παρόν σημείωμα είναι η δεύτερη πτυχή του θέματος, οι δευτεριές δηλαδή επιπτώσεις της λεγόμενης αμερικανο-σοβιετικής προσέγγισης.

Μετα το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ο ιμπεριαλισμός άρχισε να δέχεται μεγάλα πλήγματα από τα διάφορα απε-

Η Κίνα που για χρόνια κατηγορούσε τη Σοβιετική Ένωση για ανεχτική στάση απέναντι στον ιμπεριαλισμό, εγκατέλειψε με το θάνατο του Μάο, την πτυχή τούτης της μαοϊκής εξωτερικής πολιτικής. Η Σοβιετική Ένωση εξακολουθεί να θεωρείται από τους Κινέζους σαν υπ' αριθμό ένα εχθρός, εγκαταλείφθηκε όμως τελείως η φιλοπο-

ντίον-τους Ηδη η εισβολή του Βιετ-ναμ στην Καμποτία είναι ένδειξη της σκλήρυνσης της σοβιετικής στάσης απέναντι στην Κίνα εν όψει της προσπάθειας της τελευταίας να προσε-

φθερωτικά κινήματα στις χώρες του τρίτου κόσμου, πολλά από τα οποία υιοθετούσαν μια σοσιαλιστική προοπτική για την επίλυση των καυτών και πιεστικών προβλημάτων που επέβαλλε η οικονομική υπανάπτυξη. Το ξεσίκωμα τούτο των λαών του τρίτου κόσμου γινόταν μέσα σε ένα διεθνές ισοζύγιο δυνάμεων, όπου οι ΗΠΑ, η κύρια ιμπεριαλιστική δύναμη, διέθετε στρατιωτική υπεροπλία απέναντι στη Σοβιετική Ένωση. Η Κίνα ήταν (και ακόμα είναι) πολύ υπανάπτυκτη έτσι που δεν μπορούσε να αναστρέψει το βασικό ισοζύγιο των δυνάμεων ανάμεσα στη Δύση και την Ανατολή. Στη δεκαετία του 1970 τα πράγματα φάνηκαν να διαφοροποιούνται. Η Σοβιετική Ένωση απόκτησε στρατιωτική ισχύ και σε μερικούς μάλιστα τομείς φαίνεται να διαθέτει υπεροπλία απέναντι στις ΗΠΑ. Η θέση τούτης επιβεβαιώνεται από δυο παρατηρήσεις που μπορεί να κάνει κανείς. Η μια είναι η ανοιχτή ανησυχία των αμερικάνων ιμπεριαλιστών και οι συζητήσεις που γίνονται πάνω στο θέμα τούτο μεταξύ αμερικάνων πολιτικών και ειδικών πάνω σε στρατιωτικά θέματα, και η άλλη είναι η περισσότερο «επιθετική» σοβιετική πολιτική που εκδηλώθηκε πρόσφατα στον τρίτο κόσμο, με την μεγάλη και πραχτική βοήθεια που δίδεται σε διάφορα κινήματα, όπως εκείνο της Αγκόλα και της Αιθιοπίας.

λεμική στάση που χαρακτήριζε την κινέζικη πολιτική. Αντίθετα, ακρογωνιαίος λίθος της νέας κινέζικης πολιτικής είναι η συμμαχία με τον δυτικό καπιταλιστικό κόσμο.

Είναι, βέβαια, νωρίς για να πει κανείς μέχρι ποιου σημείου θα φτάσει η αμερικανο-κινέζικη προσέγγιση. Οι Κινέζοι μιλούν ακόμα και για συμμαχία, με σαφείς αιχμές ενάντια στη Σοβιετική Ένωση. Οι Αμερικανοί βρήκαν στο πρόσωπο της κινέζικης ηγεσίας ένα πολύτιμο συνεργάτη, σε μια προσπάθεια να αναστρέψουν το ισοζύγιο των δυνάμεων υπερ-τους. Φυσικά η Κίνα δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν υπερδύναμη ούτε μπορεί να γίνει στο εγγύς μέλλον, λόγω της μεγάλης οικονομικής και τεχνολογικής της καθυστέρησης. Για τούτο οι Αμερικανοί είναι προσεχτικοί στο να μη αποξενώσουν τελείως τη Σοβιετική Ένωση, γιατί μια απότομη αποσταθεροποίηση θα είχε απρόβλεπτες συνέπειες για τον κόσμο, δεδομένου ότι καμία από τις δυο υπερδυνάμεις δεν μπορεί να επιβληθεί στρατιωτικά πάνω στην άλλη.

Οι σοβιετικοί από την πλευρά-τους έδειξαν αρκετά σεβαστή στάση, δίνοντας στους δυτικούς να καταλάβουν πως δεν πρόκειται να ανεχθούν τη χρησιμοποίηση της Κίνας ενα-

γίσει τη Δύση.

Παρ' όλα αυτά η αμερικανο-κινέζικη προσέγγιση ενισχύει τον ιμπεριαλισμό. Η πάρα πέρα υλοποίηση-της πιθανόν να σκληρύνει τη στάση του ιμπεριαλισμού σε πολλά ζητήματα, αλλά και τη στάση της ίδιας της Κίνας στη Νοτιοανατολική Ασία. Ηδη η Κίνα παρατάσσει μεγάλες στρατιωτικές δυνάμεις στα σύνορα της με το Βιετ-ναμ σε μια προσπάθεια δημιουργίας έντασης στην περιοχή. Φυσικά τα αποτελέσματα δεν θα είναι τόσο πολύ άμεσα, γιατί όπως αναφέρθηκε πιο πάνω η Κίνα είναι ακόμα στρατιωτικά πάρα πολύ αδύνατη. Αλλά και οι ίδιοι οι ιμπεριαλιστές δεν μπορούν να είναι βέβαιοι πως η εσωτερική κατάσταση στην Κίνα θα εξακολουθήσει να είναι τέτοια, που να ευνοεί μια συμμαχία πάνω σε μόνιμη βάση. Είναι για τούτο υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουν τον κινέζικο παράγοντα με προσοχή.

Το γεγονός όμως παραμένει πως η αμερικανο-κινέζικη προσπάθεια είναι για τους ιμπεριαλιστές ένα μέτωπο ενάντια στη Σοβιετική Ένωση.

Και πέρα από αυτό αποτελεί μια πολιτική, οικονομική και μελλοντικά ίσως μια στρατιωτική ενίσχυση του ιμπεριαλισμού, που σίγουρα θα παραβλάψει διάφορα κινήματα που αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Το Σάββατο που μας πέρασε έγινε στην Επισκοπή εκδήλωση που διοργάνωσε η ΕΔΕΝ Λεμεσού, στο κέντρο Νεότητας - Επισκοπής.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλάμβανε πολιτική ομιλία του Γ. Γ. της ΕΔΕΝ σ. Μάριου Τεμπριώτη και θεατρική παράσταση από τη Λαϊκή Σκηνη με το έργο «Ο Φάκελλος της Κύπρου». Την εκδήλωση παρακολούθησαν στελέχη της Ε.Ε. ΕΔΕΝ Λεμεσού, η Τ.Ο. ΕΔΕΝ Επισκοπής και οι κάτοικοι του χωριού.

Αναλύοντας τη σημερινή πολιτική κατάσταση ο Γ. Γραμματέας της Σ.Ν. ΕΔΕΝ αναφέρθηκε στην Περσική επανάσταση και στην προεπαναστατική περίοδο στην Τουρκία, συνδέοντας άμεσα αυτά τα δυο γεγονότα σαν σημαντικές εξελίξεις που βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση τόσο με το πρόβλημα της Κύπρου όσο και της περιοχής. Η ήττα του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού στην Περσία και η κρίση στην Τουρκία δείχνει ολοκάθαρα πως όταν οι μάζες αποφασίσουν να δράσουν, τίποτα δεν τις σταματά. Τονίστηκε επίσης ιδιαίτερα η σημασία του κοινού μετώπου Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων για

τον κοινωνικό αγώνα απελευθέρωσης.

Εχθρός του κυπριακού λαού, ετόνισε ο Γ. Γραμματέας της ΕΔΕΝ, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων είναι ο αμερικάνικος Ιμπεριαλισμός και οι δυο αστικές τάξεις της Κύπρου η Ελληνοκυπριακή και Τουρκοκυπριακή αστική τάξη. Αφτες οι τάξεις δεν είναι διατεθειμένες να κάμουν αγώνα ουσιαστικό για πραγματική λύση που οι ιμπεριαλιστές επιδιώκουν. Δηλαδή τη διχοτόμηση και τη διπλή Ένωση.

Η εκδήλωση τέλειωσε με τη θεατρική παράσταση της Λαϊκής Σκηνης.

ΠΟΡΕΙΑ ΑΓΑΠΗΣ

Εγινε την 19 του Γενάρη την ημέρα της ονομαστικής εορτής του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου η δεύτερη πορεία αγάπης με την συμμετοχή πολλων χιλιάδων λαού σε όλες τις πόλεις.

Ο στόχος αυτής της πορείας, που πάει να γίνει θεσμός, είναι η συλλογή χρημάτων τα οποία θα διατείνονται για υποτροφίες μαθητών και σπουδαστών. Στην πορεία έλαβαν μέρος πολλοί κυβερνητικοί παράγοντες και ο ίδιος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Εμεις σαν θέμα αρχής δεν διαφωνούμε με τις πορείες, διαφωνούμε όμως με την συγκεκριμένη γιατί πιστεύουμε ότι αποπροσανατολίζει τον λαό και την νεολαία από τον γενικό στόχο που πρέπει να είναι ο αγώνας για την διεκδίκηση δωρεάν Παιδείας σε όλα τα επίπεδα.

Για μας η παιδεία και η παροχή μόρφωσης στην νεολαία δεν είναι ζήτημα ελεημοσύνης αλλά άμεσο

καθήκο του κράτους. Αν θέλουν λοιπόν οι οργανωτές αυτής της πορείας να βοηθήσουν πραγματικά την ανάπτυξη της παιδείας στον τόπο μας και να βοηθήσουν τους φτωχούς και άπορους σπουδαστές, πρέπει κατά την γνώμη μας να αλλάξουν το περιεχόμενο μιας τέτοιας μαζικής εκδήλωσης και να διεκδικήσουν από το κράτος να δώσει μια ολοκληρωτική λύση στο ζήτημα της Παιδείας.

Σήμερα σε όλα σχεδόν τα κράτη του κόσμου ακόμα και τα καπιταλιστικά η παιδεία παρέχεται δωρεάν σε όλα τα επίπεδα από το κράτος.

Γιατί λοιπόν στην Κύπρο πρέπει να περπατήσει ο λαός για να σπουδάσουν μερικοί μαθητές δωρεάν;

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΔΡΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

■ Να πληροφορηθεί ο λαός για το σχέδιο Βάλτχαϊμ

■ Εδραίωση οργανωτικής επαφής με τη Τ/κυπριακές μάζες

συνέχεια από την 1η σελίδα

στόχο τον πλήρη έμμεσο έλεγχο της και την μετατροπή της σε ένα ελεγχόμενο στρατηγικό ορμητήριο στην περιοχή.

Μέσα σε αυτό το κλίμα επιχειρείται ένας αποπροσανατολισμός του Κυπριακού θέματος και ταυτόχρονα ευνοχίσματος του αγωνιστικού πνεύματος του λαού-μας.

Το Αμερικανικό σχέδιο ήταν το αποκορύφωμα αυτών των προσπαθειών. Η ΕΔΕΚ προειδοποιούσε και προειδοποιεί πως υπάρχουν πάντα κίνδυνοι έμμεσης αναβίωσης του υπο διάφορες μορφές και ονοματολογίες.

Στο τωρινό στάδιο βρίσκεται σε εξέλιξη μια πρωτοβουλία του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ για εξεύρεση βάσης για επανέναρξη του διακοινοτικού διαλόγου.

Εστω κι αν οι διαβουλεύσεις συνεχίζονται πιστεύουμε πως επιβάλλεται ο λαός να πληροφορηθεί άμεσα τις βασικές αρχές πάνω στις οποίες διεξάγονται αυτές οι διαβουλεύσεις.

Θα πρέπει να υποδειχθεί από δικής-μας πλευράς προς τον Γ.Γ. του ΟΗΕ πως το καθήκον-του κι οι υποχρεώσεις που έχει αναλάβει προς την Γενική Συνέλευση και το Συμβούλιο Ασφαλείας είναι η αναζήτηση λύσης μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων και των αρχών πάνω στις οποίες στηρίζεται ο ΟΗΕ. Οποιαδήποτε παρέκκλιση από αυτή την βάση θα φέρει τον Γενικό Γραμματέα σε αντιπαράθεση με τα σώματα που εκπροσωπεί.

Πιστεύουμε πως ύστερα από τέτοιες υποδείξεις ο κ. Βάλτχαϊμ δεν θα αποδεχθεί συγκλήση διαλόγου με βάση που θα συγκροτείται με το πνεύμα των αποφάσεων του διεθνούς οργανισμού του οποίου είναι Γ.Γ. Αν υπάρξει εκτροπή αυτή θα σημαίνει πως έχει γίνει με την δική-μας εκ των προτέρων σιωπηρή συγκατάθεση, γιατί δεν θάναί δυνατό ο Γ.Γ. να συγκαλέσει

συνομιλίες με βάση αντίθετη προς τις αρχές του ΟΗΕ χωρίς την δική-μας συγκατάθεση.

Θα πρέπει επίσης να υποδειχθεί τον Γενικό Γραμματέα ότι σε περίπτωση που η Τουρκική πλευρά αρνηθεί να προσέλθει σε διαπραγματεύσεις με ημερήσια διάταξη που βρίσκεται μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων του ΟΗΕ, το καθήκον-του είναι να ανακοινώσει προς τα αρμόδια σώματα του ΟΗΕ τα ουσιαστικά γεγονότα κι όχι να εξισώσει τους συμμορφούμενους με τα ψηφίσματα και τους αρνητές τους.

Υπάρχουν πληροφορίες πως ο Γ.Γ. είχε υποβάλει ένα προσχέδιο ημερήσιας διάταξης που έγινε αποδεκτό από πλευράς Κυπριακής κυβέρνησης με επιφυλάξεις πάνω σε ωρισμένα σημεία. Το σχέδιο δεν τέθηκε μπροστά στα κόμματα για μελέτη.

Άλλες πληροφορίες αναφέρουν πως η Τουρκική πλευρά έχει απορρίψει το πλαίσιο. Το καθήκον του Γενικού Γραμματέα είναι να αποκαλύψει τα γεγονότα κι όχι να προσαρμοσθεί προς τις Τουρκικές απόψεις που συγκρούονται με τα ψηφίσματα του ΟΗΕ η να συγκαλύψει τα γεγονότα κάτω από την αόριστη δήλωση πως οι δυο πλευρές δεν συμφωνούν.

Προσαρμογή των πλαισίων της ημερήσιας διάταξης προς κατευθύνσεις έξω από τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, θα έχει σαν αποτέλεσμα την απόρριψή-τους από δικής-μας πλευράς κι έτσι οι ένοχοι μη συμμόρφωσης θα φαίνονται διαλλαχτικοί και το θύμα θα παρουσιάζεται σαν αδιάλλαχτο.

Κινδύνους περικλείει και τυχόν ουδέτερη στάση του Γ.Γ. αναφορικά με την ένοχη για μη συμμόρφωση προς τις αποφάσεις του ΟΗΕ, γιατί μια τέτοια παθητική στάση ενθαρρύνει την τουρκική αδιλλαξία και τυχόν χωριστικές ενέργειες που έχουν κατηγορηματικά καταδικασθεί από

τον ΟΗΕ.

Η κυβέρνηση πρέπει να πληροφορήσει τον λαό πάνω στις σημερινές εξελίξεις κι ο λαός θα πρέπει να δραματίζει τον ουσιαστικό ρόλο χειρισμού του θέματος του.

Το πολιτικό γραφείο εξέτασε όλες τις πτυχές της εσωτερικής κατάστασης και τα οικονομικά προβλήματα όπως παρουσιάζονται ιδιαίτερα ύστερα από την προκλητική στάση των εργοδοτικών οργανώσεων.

Το πολιτικό γραφείο πιστεύει πως οι σημερινές κοινωνικο-οικονομικές δομές αποτελούν τροχοπέδη στον αγώνα του λαού-μας και ενισχύουν ένα σκληρό εκμεταλλευτικό σύστημα που στρέφεται ενάντια στις λαϊκές μάζες, και δεν συμφωνεί με την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης που εδραιώνει την σημερινή κοινωνικο-οικονομική υφή.

Αναφορικά με την κατάσταση στις κατεχόμενες περιοχές το πολιτικό γραφείο της ΕΔΕΚ αιρετίζει την συνεχώς εντεινόμενη αντίδραση των δημοκρατικών Τουρκοκυπριακών μαζών ενάντια στην κατοχή και το ξενοκίνητο καταπιεστικό καθεστώς του Ντενκτας. Το καθήκον-μας είναι η εδραίωση οργανωτικής επαφής με τις δημοκρατικές Τουρκοκυπριακές μάζες κι η αποκάλυψη του καταστροφικού ρόλου του καθεστώτος Ντενκτας. Η με οποιοδήποτε τρόπο έστω έμμεση ή ακούσια ενίσχυση του καθεστώτος Ντενκτας πλήττει τον αντικατοχικό αγώνα των Τουρκοκυπριακών μαζών. Ο δικός μας αντικατοχικός αγώνας ενισχύει και τον αγώνα των Τουρκοκυπρίων. Απαράδεχτοι από δικής-μας πλευράς συμβιβασμοί ενισχύουν την Τουρκοκυπριακή πολιτικο-οικονομική ολιγαρχία και υπονομεύουν τον ευρύτερο αντικατοχικό αγώνα για μια Κύπρο ουσιαστικά λεύτερη και δημοκρατική για όλους τους κατοίκους-της ανεξάρτητα από εθνική προέλευση ή θρησκεία.

ΛΑΪΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΥΠΡΟΥ

4 χρόνια θέατρο για το λαο

Τα Χριστουγεννα που μας πέρασαν η λαϊκή σκηνή έκαμε άλλη μια περιοδεία στην Αγγλία, αφτη τη φορά για μια σειρά απο παραστάσεις για τους Κύπριους του Λονδίνου. Δόθηκαν 6 παραστάσεις στο Λονδίνο και Μπέρμιγχαμ με τα έργα: Το χρονικο ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ και Ο ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ. Και δω η επιτυχία ήταν απόλυτη, επιτυχία βασικά στο θέμα της προσέγγισης και άμεσης επαφής με το λαο.

Στο πρόγραμμα - φυλλάδιο που κυκλοφόρησε στις παραστάσεις βλέπουμε τα πιο κάτω στοιχεία για την θεατρική αφτη ομάδα:

Η Λαϊκή Σκηνή Κύπρου, ιδρύθηκε αμέσως μετα το πραξικόπημα και την Τούρκικη εισβολη με βασικό στόχο να προσφέρει μια τέχνη, όπλο στα χέρια του λαου, μια τέχνη λυτρωτική. Η κατάσταση όπως διαμορφώθηκε αμέσως μετα την καταστροφή του '74 επέβαλλε μια τέτοια προσέγγιση απο την πλευρα της τέχνης. Για μας πρώτος και κύριος σκοπος είναι να κάνουμε τις μάζες να συνειδητοποιήσουν την σημερινη κατάσταση, να οδηγήσουμε τις μάζες να καταλάβουν ποια είναι τα πραγματικά τους προβλήματα και πώς μπορούν να λυθουν αυτα. Πιστεύουμε πως η τέχνη για μας αυτη την αποστολη έχει. Να μπάσει τα προβλήματα του λαου, απο τα πιο απλα ως τα πιο περίπλοκα, στη σωστη πορεία επίλυσης-τους, και να διαφωτίσει τις μάζες να αντίληφθουν πως η επίλυση αυτων

τους ντόπιους λεκέδες-του που τα συμφέροντα-τους αποκλείουν απο οποιανδήποτε μορφη αγώνα.

Η μόνη φωνη που υπάρχει για τον καταπιεζόμενο λαο είναι η ίδια η φωνη του λαου.

Χωρις να σημαίνει ότι τα έργα αφτα είναι το τελικό αποτέλεσμα που στοχεύει η ομάδα, είναι όμως η βάση πάνω στην οποία χτίζεται το μέλλον-της.

Ταξιδεβοντας στην Κρήτη και υπόλοιπη Ελλάδα, Κούβα, Λονδίνο, και στην «ελέφθερη Κύπρο, μετα απο κάθε παράσταση ο λαος δεν έφεβγε, παρα μόνο συζητούσε με τα μέλη της ομάδας, με τις ώρες γύρω απο το πρόβλημα της Κύπρου και παραδέχονταν πως μέχρι κεινη τη στιγμή η πληροφόρηση που είχε για το Κυπριακο ήταν πάνω σε καθαρα συναι-

Αφτο που ακολουθούσε ήταν για την ομάδα ότι πιο πολύτιμο για την παρα πέρα δουλεια-της. Αφτη η επαφη, η επικοινωνία, οι εμπειρίες, ο διάλογος με τους ανθρώπους της δουλειας του μόχθου, με τους συντρόφους που η γνωριμία μαζί-τους σφράγισε την ομάδα μ' ένα κοινο αγώνα, είναι ότι πιο πολύτιμο, ζωντανο σημάδι πως η Λαϊκή Σκηνή βρίσκεται σε καλο δρόμο. Σε ερώτηση μας στα μέλη της ομάδας με την εφκαιρία των 4 χρόνων δουλειας, μας είπαν:

«Πιστέβουμε πως οι δυσκολίες θάναι πολλές, όμως μόνο μέσα απο τη συνεχη και άμεση επαφη με το λαο, θα ξεπηδήσουν τα καινούργια ερεθίσματα, οι καινούργιοι προβληματισμοι, θα γεννηθουν οι καινούργιες φόρμες. Μόνο μέσα απο μαι διαλεχτική διαδικασία θα μπορέσουμε κάποτε νάμαστε περήφανοι για τ' αποτελέσματα της δουλειας-μας γιατί μόνο με μια τέτοια διαδικασία ανακαλύπτεις την αλήθεια, είτε αφτη αφορά την τέχνη είτε την ίδια τη ζωη...»

Η εμπειρία της Λαϊκής Σκηνής θα βοηθήσει να χτίσουμε πιο πέρα. Το να μιλήσεις μέσα απο το θέατρο για τα προβλήματα του ανθρώπου, όποια κι αν είναι, είτε είναι για τον εργάτη, για το ψωμι, για την καταπίεση, για μια απεργία κ.λ.π. Πιστέβουμε πως είναι μαζί και εύκολο και δύσκολο. Χρειάζεται μεγάλη προσοχη και σωστη συνειδητοποίηση του σκοπου για τον οποίο παλέβης για να μπορέσει η δράση σου να προβληματίσει, να καταδείξει το κακο, να επέμβει στο πρόβλημα. Πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα στο λαο της μαζικής συμμετοχης. Οι ίδιες οι μάζες πρέπει να μπουν στο χορο, στο τραγούδι, στο θέατρο, με ανοιχτες συναβλιές, εκδηλώσεις φεστιβαλ, λαϊκα παιχνύρια. Μόνο μαφτο τον τρόπο μπορούμε να βοηθή-

σουμε τις μάζες να απομυθοποιήσουν την τέχνη και να καταλάβουν ότι είναι και δικη τους υπόθεση.

Η Λαϊκή Σκηνή δημιουργει σιγα-σιγα το δικο της θέατρο. Ενα θέατρο του λαου. Ηδη σε λίγους μήνες θα έχει και μια μόνιμη στέγη κάπου στη Λευκωσία για

τακτικές παραστάσεις.

Ο χώρος που θα διαμορφωθεί σ' ένα μικρο θεατράκι 100 θέσεων θα λειτουργει και σαν μπουατ, μια μέρα την βδομάδα όπου θα γίνονται συζητήσεις πάνω σε διάφορα θέματα που απασχολουν τον σύγχρονο Κύπριο.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Στο στόμα του βάλαν αλυσίδες.
Δέσαν τα χέρια του στο βράχο του θανάτου.
Κι είπαν:

Είσαι δολοφόνος.

Πήραν το φαγητο-του, τα ρούχα-του
Και τα λάβαρα
Τον έρριξαν στο κελλι του θανάτου!
Κι είπαν:

Είσαι κλέφτης.

Τον έδιωξαν απ' όλα τα λιμάνια
πήραν την μικρη του αγαπημένη
Κι είπαν:

Είσαι πρόσφυγας.

Ανθρωπε με τα ματωβαμμένα χέρια
Ανθρωπε με τα ματωμένα μάτια
Δεν θάναι πάντα νύχτα!
Κρατητήρια κι αλυσίδες
Θα φύγουν.

Ο Νέρωνας πέθανε όχι όμως κι η Ρώμη.
Πολεμάει με τα μάτια της.
Κι οι σπόροι ενος σταχιου που ξεραίνεται
Θα γεμίσουν στάχια την κοιλάδα.

(ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΠΟΙΗΣΗ).

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ (Θεοδόση Πιερίδη).

Τραγουδω τα νερα και τα δέντρα
τα μεγάλα τα δάση κι' ένα φύλλο μοναχικο,
τον ασυνόρευτο ουρανο και το μόριο της σκόνης.

Τραγουδω το χρυσο μονοπάτι
που δένει το φτωχο χωριουδάκι μου
με τον απέραντο κόσμο.

Τραγουδω το λαο μου και τους λαους
τις αζερίζωτες ρίζες και την αδελφωσύνη.

Τα μυστικα χτυποκάρδια της μιας καρδιάς
και τα πολύβροντα στήθια της ανθρωπότητας,
τις ιδέες τις μάχες, το σιδερένιο βήμα της ιστορίας.

Και βρίσκω τη φωνη-μου την πιο πλατια
για να τραγουδήσω τ' αδελφια-μου.

Εσας ανθρώποι ταπεινοι της καθεμέρας.

των προβλημάτων βρίσκεται στα χέρια-τους, γιατί αυτοι είναι οι άμεσοι καθοριστικοι παράγοντες των εξελίξεων.

Τα δυο έργα «ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ» και «Ο ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ» γράφτηκαν ακριβως αυτη την περιοδο, αμέσως μετα το πραξικόπημα - εισβολη, με στόχο να προυσιάζουν τα γεγονότα και τις συνθήκες κάτω απο τις οποίες εξελίχτηκαν και στη συνέχεια αφου κάνουν μια ανάλυση της σημερινης Κυπριακής πραγματικότητας προχωρούν με βάση αφτη την ανάλυση, δίνοντας στη σωστη πορεία αγώνα, για απαλλαγη του Κυπριακού λαου τόσο απο τα δεσμα του ιμπεριαλισμου όσο και απο

σθηματική βάση. Μια λύπηση δηλαδή για τους φτωχους Κύπριους που τους πάτησαν οι «βάρβαροι Τούρκοι». Μια τέτοια συναισθηματική παρουσίαση του Κυπριακου αφηνε στο περιθώριο την πολιτική ουσία του προβλήματος που πρέπει να αναλύεται και να προβάλλεται κάθε φορά για να γίνεται πολιτική θέση και δράση.

Η Λαϊκή Σκηνή γύρισε σε πάρα πολλά μέρη. Έδωσε παραστάσεις μέσα σε πλατείες, καφενεία, αποθήκες, εργοστάσια, αίθουσες, σινεμα με διαφορετικο κοινο κάθε φορά. Πάντα ακολουθούσε διάλογος. Είτε στο χώρο της παράστασης, είτε σε τραπέζι, είτε σε γλέντι.

«Η ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΚΥΠΡΟ»

Ενα πολύ ενδιαφέρον άρθρο με τον πιο πάνω τίτλο γράφτηκε στη «Γιενιντουζεν» από τον Οζκερ Οζγκουρ, ηγέτη του «Ρεπουβλικανικού Τουρκικού Κόμματος» στις 25.1.1979. Δυστυχώς δεν έχουμε το ίδιο το κείμενο της «Γιενιντουζεν» και έτσι είμαστε αναγκασμένοι ν' αντιγράψουμε τα αποσπάσματα μόνο που δημοσιεύτηκαν στο «Turkish Press» του Γραφείου Δημοσίων Πληροφοριών. Είναι ακόμα κρίμα γιατί το Γ.Δ.Π. δεν αναδημοσίευσε ολόκληρο το κείμενο για να δούμε ακριβώς τις απόψεις του Οζκερ Οζγκουρ. Παρ' όλ' αυτά στο άρθρο φαίνεται καθαρά μια προσπάθεια απόρριψης της εθνικιστικής τοποθέτησης και η αναζήτηση μιας αντιϊμπεριαλιστικής γραμμής.

Ο Οζκερ Οζγκουρ γράφει: «Ο ιμπεριαλισμός θέλει να έχει την Κύπρο στα χέρια-του σαν ένα αβύθιστο αεροπλανοφόρο. Χρησιμοποιεί την Κύπρο σαν φυλάκιο των συμφερόντων του για το πετρέλαιο της Μέσης Ανατολής. Η ανεξαρτησία, το αδέσμευτο, η ηρεμία και η ανάπτυξη της Κύπρου δεν εξυπηρετεί τον ιμπεριαλισμό. Για να σταματήσει τους αντιϊμπεριαλιστικούς και αδέσμευτους προσανατολισμούς της Κύπρου ο ιμπεριαλισμός προκάλεσε διακοινοτικές συγκρούσεις και έθρεψε τις αρχές της ένωσης και της διχοτόμησης δια μέσου των οργάνων-του στη Κύπρο. Για να εντάξει το νησι στο NATO οργάνωσε πραξικοπήματα στο νησι και προκάλεσε πολέμους προσπαθώντας να καταστρέψει την Κυπριακή Δημοκρατία. Οι προδοτικές πράξεις του ιμπεριαλισμού προκάλεσαν το θάνατο πολλών Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων. Ωστόσο δεν κατάφερε να καταστρέψει τη Κυπριακή Δημοκρατία».

κετων στην Τουρκία. Ο Οζγκουρ προσθέτει: «Φαίνεται ότι η Αγκυρα έχει δεχτεί να παίξει τον ρόλο που η Ουσάσιγκτον απαιτεί απ' αυτήν. Παραχωρήσεις θα γίνουν, νέα χρήματα θα δοθούν, η Τουρκία κάπως θα ανακουφιστεί από τα αδιέξοδα της, η Ελλάδα θα επιστρέψει στο στρατιωτικό σκέλος του NATO, η Νοτιοανατολική πτέρυγα του NATO θα ενδυναμωθεί και ο ιμπεριαλισμός θα εξασφάλιζε ένα μέτωπο ενάντια στις Μεσανατολικές επαναστάσεις».

Όμως αυτοί οι υπολογισμοί του ιμπεριαλισμού θα αποτύχουν και η νίκη είναι για τους λαούς της Μέσης Ανατολής. «Τι θα συμβεί ειδικά στην Κύπρο; Οι Κύπριοι πατριώτες δεν άφησαν την Κύπρο να καταβροχθιστεί από το NATO. Το NATO δεν μπορεί να καταβροχθίσει την Κύπρο πια. Σοβαρές ανησυχίες αναγκάζουν τον ιμπεριαλισμό να δεχτεί τη διακοινοτική ειρήνη στη Κύπρο αν πρόκειται οι

Ο Οζγκουρ βλέπει το τελευταίο Αμερικάνικο σχέδιο για τη Κύπρο στο φως των ιμπεριαλιστικών δολοπλοκιών του παρελθόντος. Λέει πως ο ιμπεριαλισμός παρουσίασε ένα τέτοιο σχέδιο μέσα από τους φόβους-του για τις εξελίξεις στη περιοχή και για να μπαλώσει τη νοτιοανατολική πτέρυγα του NATO που έχει ραγίσει από το κυπριακό πρόβλημα. Σκοπός του ιμπεριαλισμού, προσθέτει, είναι να λύσει τη διαμάχη Ελλάδας - Τουρκίας για τη Κύπρο, χωρίς να θέσει σε κίνδυνο τις ιμπεριαλιστικές βάσεις στο νησι. Η στρατιωτική και οικονομική βοήθεια προς τη Τουρκία επιβάλλεται επίσης από το ίδιο αυτό ενδιαφέρον του ιμπεριαλισμού. Η Τουρκία λόγω των οικονομικών της δυσκολιών υποτάσσεται στον ιμπεριαλισμό μέχρι και που η Τουρκική Κυβέρνηση έχει συζητήσει με τον κ. Κρίστοφερ την εγκατάσταση βάσεων ρο-

βάσεις τους στο νησι να μείνουν απείραχτες».

Ο Οζγκουρ προσθέτει: «Σαν Κύπριοι πατριώτες υπερασπιστήκαμε την διακοινοτική ειρήνη για χρόνια. Γι' αυτό γίναμε ο στόχος των μπράβων του ιμπεριαλισμού». Τελειώνοντας λέει πως όποιες κι αν είναι οι μελλοντικές προθέσεις αυτών των μπράβων οι πατριώτες και οι εργαζόμενες τάξεις θα εργαστούν για μια δίκαιη και μόνιμη ειρήνη.

Φυσικά δεν έχουμε μπροστά μας μια μαρξιστική ανάλυση. Οι ελλείψεις και οι ασάφειες της είναι φανερές. Εντοπίζει επιδιώξεις του ιμπεριαλισμού χωρίς να τις τεκμηριώνει. Κριτικάρει την υποταγή της Τουρκικής Κυ-

βέρνησης στον ιμπεριαλισμό χωρίς να την ερμηνεύει. Εκφράζει πίστη στη νίκη ενάντια στον ιμπεριαλισμό χωρίς να δείχνει το δρόμο. Γενικά λείπει η ταξική προσέγγιση του προβλήματος και μόνο στο τέλος αναφέρει περιθωριακά την εργατική τάξη.

Αυτό δεν αλλοιώνει τη σημασία του άρθρου. Το γεγονός και μόνο ότι τέτοιες φωνές ακούονται, και μάλιστα από ένα από τους σημαντικότερους ηγέτες της αντιπολίτευσης, δείχνει αυτο που η «Σ.Ε.» έχει τονίσει ξανά και ξανά: στη κατεχόμενη Κύπρο η σωβινιστική προπαγάνδα δεν περνά πια. Οι Τουρκοκυπριακές μάζες βλέπουν ολοένα και πιο καθαρά την απάτη του εθνικισμού, αναζητούν νέες, ριζικές λύσεις στα προβλήματα τους. Οι συνθήκες για κοινή δράση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζόμενων σ' ένα ενιαίο ταξικό μέτωπο ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την εκμετάλ-λευση ωριμάζουν.

Οι ευθύνες της Ελληνοκυπριακής αριστεράς είναι τεράστιες. Πρέπει να πείσουμε τις Τουρκοκυπριακές μάζες πως ειλικρίνα αγωνιζόμαστε ενάντια στους ίδιους εχθρούς.

Πως στόχος μας δεν είναι ν' αντικαταστήσουμε τον Ντενκτας και την κλίκα του με Ελληνοκύπριους εκμεταλλευτές αλλά ν' απαλλαγούμε μια για πάντα απ' αυτούς. Πως σκοπός μας δεν είναι η προσάρτηση της Κύπρου στην Ελλάδα και η εθνική-τους καταπίεση, μα μια ενιαία, ανεξάρτητη, σοσιαλιστική Κύπρο.

Ασφαλώς δεν μπορούμε να πείσουμε μόνο με τα λόγια. Πρέπει με τόλμη να σταθούμε αντιμέτωποι στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, να πολεμήσουμε με αποφασιστικότητα τους «μπράβους του ιμπεριαλισμού», που δεν είναι άλλοι από τους εκπρόσωπους της αστικής τάξης. Είναι ακόμα αναγκαίο να προωθηθεί ένα πρόγραμμα αγώνα για τη λύση του Κυπριακού με βάση το οποίο να επιδιώξουμε τη συνεργασία των Τουρκοκυπρίων. Ο καλύτερος τρόπος για να βοηθήσουμε το κίνημα στα κατεχόμενα είναι να δείξουμε πως υπάρχει σημαντική δύναμη στις ελεύθερες περιοχές που δεν έχει καμμία σχέση με τη σωβινιστική υστερία της δεξιάς.

σοσιαλιστική
εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ